

[Fogh Rasmussen]

Jeg kan helt tilslutte mig de kritiske bemærkninger, som skatteministeren fremsatte, og som dels gik ud på, at der er problemer med opgørelsen af den tillægsskattepligtige indkomst, dels på, at det kan give anledning til urimelige skatteforhøjelser, og lad mig så føje dertil, at det hop, der bliver i marginalskat for den, der overskrider grænsen for, hvornår der skal betales tillægsskat, kan give anledning til ny, utilsigtet skattetænkning. Der bliver jo tale om en ganske kolossal forøgelse af marginalskatten på et ganske bestemt trin, og man kan ikke udelukke, at der i indkomstgrupper omkring det trin vil kunne konstateres en stimulans til også lovlig skattetænkning.

Men lad mig straks slå fast, at venstre også føler, der er behov for ændringer i skattesystemet, som på mange punkter langtfra fungerer tilfredsstillende. Vi er tilfredse med, at regeringen har igangsat overvejelser om sådanne ændringer, og jeg skal her sige, at der i hvert fald er tre punkter, som venstre lægger vægt på i de overvejelser, der nu skal foregå.

Det første er, at der gerne skulle skabes mulighed for en betydelig forlængelse af proportionalstrækket. Det er klart, at det muligvis skal ske over nogle år, men for os at se må det være en langsigtet målsætning at få sænket marginalskatterne. Vi tror, at for høje marginalskatter har negative virkninger på folks lyst til at præstere en aktiv indsats.

Det næste, vi lægger vægt på, er en forenkling af skattesystemet, og her er vi da åbne over for at diskutere også forenklinger på fradragssiden, men jeg slår fast, som også den tidligere ordfører gjorde det, at vi ikke er med på at begrænse fradrag retten for renteudgifter, sådan som socialdemokratiet indirekte lægger op til med sit forslag.

Endelig for det tredje mener vi også, der er behov for at se på, hvordan man kan skabe en mere ensartet skattemæssig behandling af forskellige former for kapitalafkast. Målsætningen må være, at skattesystemet skal være så neutralt som muligt i forhold til, hvordan mennesker finansierer deres aktiviteter, og hvordan de placerer deres penge. I den forbindelse er der da også god grund til at se på, hvordan personligt drevne virksomheder beskattes i forhold til selskaber.

Det er mange og store overvejelser, der skal foregå omkring disse problemer, og der-

for tror vi, det mest frugtbare er at afvente det udspil, som regeringen har bebudet på dette område.

Rahbæk Møller (SF):

Grundtanken i dette socialdemokratiske forslag om en reform af skattesystemet er jo velkendt. Selv om forslaget er ændret og navnlig udvidet på en lang række punkter, er det i selve kernen det samme forslag, som dannede udgangspunkt for forhandlingerne om en skattereform i sommeren 1982. Derfor kan jeg også endnu en gang bekræfte, at hvad angår selve strukturen i forslaget, er vi fra SFs side meget positive. Selv om vi på en række punkter har andre synspunkter – det gælder navnlig rentebeskatningen, hvor vi som bekendt ønsker en fuldstændig afskaffelse af rentefradragsretten over en årrække, og her har vi jo for nylig fået tilslutning fra et af regeringspartierne – er der så stort et sammenfald af synspunkter på andre områder, at jeg føler mig overbevist om, at socialdemokratiet og SF kunne blive enige om strukturen i et nyt og bedre skattesystem.

Til gengæld skiller vandene fortsat, hvad angår det fordelingsmæssige. Socialdemokratiet ønsker at bruge størstedelen af provenuet af en fradragssanering til en forlængelse af proportionalstrækket. SF finder også en vis forlængelse rimelig, men vil bruge en langt større del af provenuet til gavn for de dårligst stillede. Jeg noterer, at socialdemokratiet i et vist omfang har imødekommet den kritik, som SF og i øvrigt også SiD har rettet mod det tidligere socialdemokratiske forslag. Det viser sig ved, at der nu er skaffet midler til en forhøjelse af personfradraget på 2.200 kr. – og vel at mærke det rigtige personfradrag, ikke kun det statslige, som Schlüterregeringen og fremskridtspartiet forsøger at narre befolkningen med.

Det fremgår også af tabellen i bemærkningerne, at der nu er tale om en vis genopretning af progressionen, idet der gives skattelettelser til alle med indkomster under 200.000 kr. og skatteforhøjelser til alle med indkomster over 200.000 kr. Men vi finder fra SFs side, dels at dette skæringspunkt er sat alt for højt, dels at ændringerne er for små. Et fald i skattebyrden fra 30 pct. til 29 pct. for indkomster mellem 100.000 og 125.000 kr. og en stigning fra 34 pct. til 38